

Протестен повик до македонските граѓани од нашите предци. Повик до Македонците во име на природното право за реално правно приклучување во историското настанување на духот на народите, во борбата на спротивностите и нивното дијалектичко единство.

Пишува: Васил ТОМОВСКИ

АНТИЧКА МАКЕДОНИЈА

Неодамна, во моето родно место Крушево, бев на средба со пријателите крушевчани. Овој пат нашиот вообичаен разговор доби и друг тон, затоа што бевме испровоцирани од најновите новинарски написи: "во европска Бугарија и Грција, македонско малцинство нема". Еден од присутните стана и брзо се врати носејќи пожелтен тефтер на кој имаше видливи траги од забот на времето, на него беа повеќе од стотина години. Почна да ги рецитира горенаведените стихови на влашки јазик. Веднаш потоа и ги запее по што присутните му се придружија, забележително потресени од содржината на стиховите - од пораката на нашите предци.

Зборовите од песните кај повеќето од нас предизвикаа солзи, ги разбудија чувствата, генетски всадени од нашите предци. Се потсетувавме на тоа што сме го слушнале од родителите, бабите и дедовците, особено за постилинденскиот период, бидејќи многу малку останало запишано во историските книги. Ова особено беше голем предизвик јавно да проговорам за тоа што го слушнав од родителите за моите дедовци. Но, сега само ќе спомнам мал дел од раскажувањата на мајка ми за нејзиниот татко Стерјо Блаже, учител од Крушево, другар на Никола Карев и на Никола Киров Мајски, историски поврзана и во контекст на поентата на ова писание.

Во периодот по Илинденското востание и до Балканските војни дедо ми два пати бил осудуван на смрт и три пати на 101 година затвор! Како останувал жив? Првиот пат, мислам дека тоа било во 1905 година, од смртна казна го спасил лично францускиот конзул, буквално го симнал од бесилката во Битола! Долго време не можев да сфатам зошто и како тоа го направил. Подоцна сè ми

ФАЛСИФИКАТОР КОГА СЕ ЗБОРУВ

"Вој арм'н вој Македонец
п'н к'нду ва'згурњиц
ци шидец ци в'у н'в'скулац
писти луме ка барбац.
ма шидец ди в'н клињац
ла грчеши, ди спутац.
Вургрљи срѓи в'ск цитапцш
к'ацинцар'
к'ти фак д'дуњ к'ти лок ди
глар".

"Вие Власите, вие Македонците
до кога ќе спиеите
зошто седите, зошто не
станувате
и не се издигнете на
пиедалот, со ореол како мажи
туку седите и се молите,
колениците
пред грчките моќници.
Бугарите и Србите ви велат
молчете (трпете) ко цинцари
за да ве прават сите заедно
будали".

(извинување поради можните грешки
во преводот)

стана јасно, откако малку "сирнав" во "Историјата на Персија" од Arthur de Gobineau, публикувана во 1870 година, во "Историскиот атлас" издаден во Берлин во 1880 година, како и во "Историјата на светот" издадена во Белград во 1880 година. Но, за тоа друг пат, затоа што архивските материјали за Македонија кои се чувале во Крушево, по провалата на Архивот во 1905 година, биле однесени и денес строго се чуваат во

Грција, во Англија и во Бугарија и тие се достапни...

Да се вратиме конкретно на одредената тема. На потеклото, на генезата на грчката и на бугарската негативна агресивност за ослободување на сè што е македонско, и на сè што го носи атрибутот македонски. За причините за присвојување на сè што е македонско, но и за заспаноста и за нереагирањето на нашите историчари и на академската

РИСКИ ФАКТИ

LA RÉPUBLIQUE DE MACÉDOINE
Nouvelle venue
dans le concert européen

CHAPITRE VI

POURQUOI LA GRÈCE A PEUR DE LA MACÉDOINE

par
Christophe Chiclet

"Les Macédoniens n'étaient nullement des Grecs. Ils ne l'étaient ni par la race, ni par les mœurs, ni par les tendances. Leur gouvernement n'avait rien d'hellénique. Leur histoire était analogue à celle des populations illyriennes, thraces, péoniennes, qui les avoisinaient, mais pas à celle des cités helléniques", écrivait Arthur de Gobineau dans son *Histoire des Perses* publiée en 1870. Ce raccourci sujet à caution a, aujourd'hui, le don de mettre la grande majorité des Grecs dans une colère noire. En effet, depuis décembre 1991, la Grèce et la République de Macédoine ont un lourd contentieux qui a conduit Athènes devant la Cour européenne de justice de Luxembourg en 1994-95.

ОТ ТРЕБА ДА СЕ ИРИТИРА
А ЗА МИНАТОТО

јавност (!?) или станувало збор за несоодветно реагирање, па тоа останало незабележано!?

Така, денешните официјални ставови и на Грција и на Бугарија се засновани на атавистичкиот (наследен) пристап за македонското прашање, кое во нивните историски книги во целост е апсолвирано како непостоечко. Затоа, Дора Бакојани, грчката министерка за надворешни работи, рече дека "Скопје (Македонија не ја спомнува ниту како ФИРОМ), не треба да се оптоварува со минатото и да се меша во туѓи работи, туку треба да ја гледа иднината"! А Михо Михов, бугарскиот амбасадор во Македонија, изјави: "За Македонците во Бугарија смее да праша само ЕУ".(!?)

Така и се доаѓа до заклучок дека само нивните историски книги се валидни, а според афоризмот: "Историските книги ако не содржат лаги и шпекулации многу се здодевни", навистина тие се и многу интересни!?

Меѓутоа, повикот на нашите предци не само што не потсетува туку и не обврзува да го кренеме својот глас во име на природното право за реално правно приклучување на Македонците во историското настанување на духот на народите во борбата на спротивностите и нивното дијалектичко единство, и тоа како генеза на логичката категорија на мислата, како генеза на природните си-

ли и на крај како генеза на големите духовни функции на човештвото: свеста, општеството, историјата, уметноста, религијата, филозофијата. (Хегел)

За тоа да го направиме ќе ни помогнат историските книги кои ги наведов, а се напишани од други, а не од наши соседи! Тие историски книги се напишани без предрасуди, без интерес за присвојување територии и без никакви лични видувања и претензии за определба на културно и на духовно наследство. Тие се напишани врз основа на историски аргументи, или што би рекле

правниците, врз основа на решителни историски факти кои ја детерминираат генезата на историското наследство од античка Македонија на денешна Македонија.

ЗОШТО ГРЦИЈА (СЕ ПЛАШИ) ИМА СТРАВ ОД МАКЕДОНИЈА

"Македонците никако не биле Грци. Тие не биле ниту по потекло, ниту по обичаи (начин на живот) ниту по склоности (тенденции). Нивната влада немала ништо елинско. Нивната историја беше аналогна на оние од популациите

Но пошто збацивме себе јарах аварски, преведе Бугаре стапало на десну обалу дунавску у источну или доњу Мезију њахов или Аспарух у другој половини VII столећа (671). Ту полорс или словенски народ Асте, који још од велике сеобе народи често ратоваху с Византијом, желећи да не признају нечу власт над собом, докле год не потпадоше под овај народ татарски. Но, као што обично бина, да се дивљачки народ протина у цивилизацију, тако се и ови освајачи Бугари, предиде претанци у покорене Словене, пријави њихов језик и обичаје, а само им памяту своје име народно, као што се и доња Мезија протече од тада по њима Бугарска. Из ова смесе, у којој далеко више беше стихија словенских, него ли од дошланих татарских, произлазе дашањни Бугари. Од таз ратоборних освајача постану само племићи бугарски, а кротки становници словенски мораше од оца па сина радити на бантинина, које им јала слаа отриме, као што и у нашој старој држави српски селаци печно обрађиваше бантинне својих снахија и манастира. Ово се најбоље допиаје од туд, што не само бугарски влада-сци, него и све чуваније старешине у војсци њаховој, поинаху за дго често татарска имена.

А, за тоа кој бил и што бил Александар Македонски, на сите им препорачуваме да појдат во Париз и во постојаната изложба во "Лувр" да го погледнат релјефот на "Alexandre le Grand conquerant de Grece". Потоа да кажат зошто "Александар Велики освојувачот на Грција" ги иритира Грците со тоа што аеродромот во Скопје ќе го носи неговото име, но како Александар Велики.

Голема изложба за Македонија и за Александар Велики подготвува Грција што, според најавите, ќе биде одговор на провокациите од Скопје, особено по преименувањето на скопскиот аеродром во "Александар Велики". Грчките медиуми најавуваат дека грандиозната изложба ќе биде поставена во парискиот музеј "Лувр" во периодот 2010-2011 година, со напомена дека "организаторите се надеваат дека изложбата ќе биде добар одговор на сите оние во Скопје кои се обидуваат да ја присвојат грчката историја". На изложбата се најавуваат делови од Палатата во Вергина, остатоци од гробницата на Филип Втори и други гробници од Македонија и од други региони, кои ќе бидат изложени заедно со македонски артефакти што "Лувр" ги поседува уште од 1917 година.

Но, тие не знаат ли - Александар Велики веќе е во Париз, во приземјето од пирамидалниот дел на "Лувр". Се очекува тој да пристигне и во својата родна Македонија.

илирски, трачански, пеониоски, со кои се граничеле, но не со тие од градовите елински", напишал Arthur de Gobineau во неговата "Историја на Персија", публикувана во 1870 година. Накусо тоа е причина (не сигурна гаранција), што денес го става мнозинството Грци во мрачна гневност. Всушност, од декември 1991 година, Грција и Република Македонија имаат тежок спор кој го поведе Атина пред Европскиот суд на правда од Луксембург во 1994-1995 година.

Засага толку за генезата на атрибутот македонски и кому му припаѓа; консеквентно и за генезата на спорот со името. Историчарот Гобино сè кажал кратко и јасно. Сè друго останува за нашите историчари, академската јавност, а секако и за политичарите.

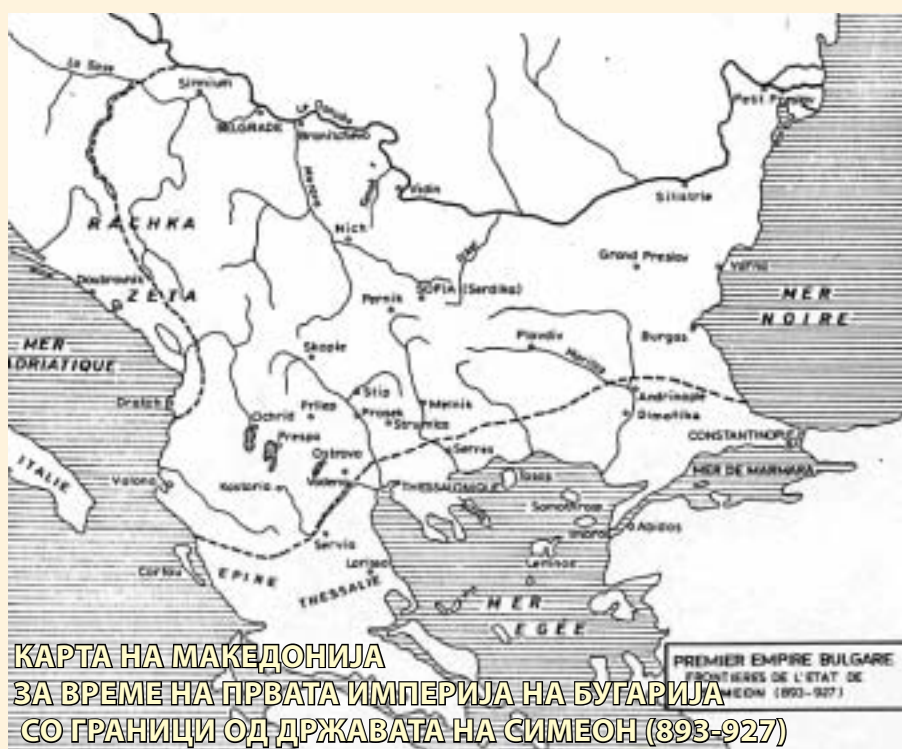
МАКЕДОНИЈА ВО ОТОМАНСКАТА ИМПЕРИЈА
ОД XV ДО XX ВЕК

За Бугарите - од "Историјата на светот", издание Белград 1880 година, извадок: Татковина на Бугарите. Источната просторија на стара Мезија меѓу Дунав и Балкан, од рекичката Чибрица па до Црно Море, наречена е Бугарија, откако народот бугарски таму се досели околу 500-тата година.

Така, кон крајот на 70-тите години од минатиот век, на еден симпозиум (мислам) во Хале, Источна Германија, беше констатирано дека "ако на Бугарите им се одземат македонските дејци, ним ќе

им останат два-три хана и два-три цара (!?)".

Потребна е поопстојна студија за историското настанување на духот на народите од овие простори во борбата на спротивностите и нивното дијалектичко единство. За генезата на историското наследство, културно и духовно, на кого повеќе или помалку му припаѓа. Кој прави или се обидува да прави фалсификати и чии чувства се иритираат кога се зборува за минатото, за историјата на овие простори.

КАРТА НА МАКЕДОНИЈА
ЗА ВРЕМЕ НА ПРВАТА ИМПЕРИЈА НА БУГАРИЈА
СО ГРАНИЦИ ОД ДРЖАВАТА НА СИМЕОН (893-927)